

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/103/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010304
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6721010304.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 24.07.2025, sp.zn. 1T/41/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, sp.zn. 1 Pv 128/21/6611-6 zo dňa 31.05.2021 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, v mesiaci september 2018 v presne nezistený deň, v rodinnom dome v obci B. C. X, C. D., E. F., po tom, čo na neho podala v tom čase jeho družka A. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. X, dňa 24. 08. 2018 na OR PZ vo F. trestné oznámenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, jej mal povedať, aby v predmetnej veci vypovedala v jeho prospech, čo podmienil tým, že ak bude vypovedať proti nemu, tak ju vyhodí z domu, že má veľkú rodinu a že skončí na vozíku, zabije ju, čím ju donútil zmeniť svoju výpoveď vykonanú na Obvodnom oddelení PZ vo Zvolene dňa 11. 09. 2018, čím týmto konaním vznikla A. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. X, obava o jej život a zdravie, ale nevzniklo jej žiadne zranenie ani škoda na majetku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.08.2025, a to v neprospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol oslobodený spod obžaloby.

Poukázal na to, že konajúci súd v rámci hodnotiacich úvah o vine obžalovaného aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, keďže nepokladal skutkový stav po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní za preukázaný v takom nevyhnutnom rozsahu, ktorý by odôvodnil vyslovenie záveru o uznaní viny obžalovaného, pričom pri hodnotení dôkazov dal do pozornosti dve skupiny proti sebe stojacich dôkazov.

Odvolateľ mal za to, že takto zvolený postup hodnotenia popísaných dôkazov nebol celkom priliehavý z dôvodu, že okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného a týmto kládol neprimeraný význam, v dôsledku čoho vo veci nesprávne rozhodol.

Skutočnosti, že skutok sa stal, mal znaky aplikovaného trestného činu a tohto sa dopustil obžalovaný boli dostatočne preukázané vykonaným dokazovaním. Za ťažiskový v danom prípade považoval výsluch svedkyne poškodenej A. G., ktorá vypovedala o verbálnych vyhrážkach ohľadom jej výpovede v inej trestnej veci už v rámci konania vedeného pod sp. zn. ORP-679/1-VYS-ZV-2020 (podozrenie z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona) dňa 10.11.2020, kde uviedla, že ju k zmene výpovede donútil obžalovaný a to asi týždeň po tom ako bola podať v tej veci trestné oznámenie. Obžalovaný jej uviedol, že keď proti nemu bude vypovedať, vyhodí ju z domu, dá ju na vozík. Rovnako vypovedala svedkyňa poškodená aj prípravnom konaní v tejto trestnej veci.

Svedkyňa poškodená vypovedala aj v konaní pred okresným súdom tak, že obžalovaný jej uviedol, že ak nebude vypovedať ako on chce, že ju zabije a dá na vozík. Výpoveď zmenila preto, lebo najskôr musela povedať ako sa to stalo, ale potom zase musela povedať to, čo chcel obžalovaný, lebo jej povedal, že ju inak zabije a v dome nebude žiť.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 12.10.2020 na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5T/24/2019 (prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona) vyplýva, že svedkyňa poškodená vypovedala pred okresným súdom, kde uviedla, že nie je pravda, čo tvrdila v predchádzajúcej výpovedi v postavení svedka - poškodeného na OO PZ Zvolen dňa 11.09.2018, keď vypovedala v prospech obžalovaného. Na tomto hlavnom pojednávaní usvedčovala obžalovaného zo spáchania skutku špecifikovaného v obžalobe.

V danom prípade je zrejmé, že výpoveď svedkyne poškodenej je konzistentná bez rozporov a to aj s odstupom času a preto jej výpovede považoval celkovo za vierohodné. Tomu nasvedčuje aj odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T 24/2019 zo dňa 12.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3To 9/2021 zo dňa 10.3.2021, ktorým bol obžalovaný odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Aj v tomto prípade považoval konajúci súd tvrdenia svedkyne poškodenej za vierohodné.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by si všetky skutočnosti, ktoré svedkyňa poškodená v rámci celého konania tvrdila, vymyslela a ani nebol preukázaný motív, prečo by tak urobila. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že výpoveď svedkyne poškodenej nebola po vyhodnotení výpovede svedkyne B. G. podporená iným priamym dôkazom. Konanie kladené obžalovanému za vinu je preukázané aj časťami výpovedí svedkyne poškodenej, ktorá dostatočne vierohodným a presným spôsobom vysvetlila dôvody, ktoré ju viedli k zmene výpovede. Práve takúto modifikovanú výpoveď v prvotnom konaní pod sp. zn. 5T/24/2019 zo dňa 12.10.2020 konajúci súd tiež považoval za vierohodnú.

Ďalej zdôraznil, že vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona dňa 11.9.2018 svedkyňa poškodená zmenila v prospech obžalovaného svoje tvrdenia uvedené v trestnom oznámení zo dňa 24.8.2018, na ktorých zotrvala až do dňa 12.10.2020, kedy bola vypočúvaná v tejto veci na okresnom súde. Práve úprava jej výpovede bezprostredne po podaní trestného oznámenia zo dňa 24.08.2018 predznamenovala, že dôvodom takejto zmeny bola práve hrozba násilím zo strany obžalovaného, ktorá zjavne pretrvala až do jej výsluchu v rámci súdneho konania zo dňa 12.10.2020. Navyše pri tomto výsluchu zo dňa 12.10.2020 uviedla, že s obžalovaným nie je vo vzťahu a býva pri mame, čo môže byť znakom jej slobodnej a nikým neovplyvnenej výpovede a odôvodňuje tvrdenie, že zjavne došlo k verbálnym vyhrážkam v súvislosti s prvotnými výpoveďami v rámci trestného stíhania pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona.

O obavách svedkyne poškodenej vypovedala aj svedkyňa F. G., ktorá uviedla, že videla na poškodenej obavu, pretože nechcela ísť s obžalovaným domov, ale ju donútila, aby tak urobila. Uvedené tiež nasvedčuje značným obavám poškodenej zo správania obžalovaného.

Aj z uvedeného dôvodu bez ohľadu na prípustnosť výpovede svedkyne B. G. bol toho názoru, že takáto výpoveď svedkyne poškodenej vykonaná dňa 06.04.2022 v súdnom konaní a dňa 10.11.2020 podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku postačovala na uznanie viny obžalovaného. Navyše je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že obžalovaný mal motív takto konať za účelom zabezpečenia si svojej beztrestnosti.

Vzhľadom k tomu dospel k záveru, že všetky tieto vyššie uvedené okolnosti v rámci „dvoch skupín dôkazov“ by mali byť pri rozhodovaní o predmetom skutku vzaté do úvahy, nakoľko vytvárajú nepochybný záver, že došlo ku skutku uvedenému v obžalobe, ktorého sa dopustil obžalovaný. Uvedenému svedčí hlavne výpoveď svedkyne poškodenej, ktorá vypovedala konzistentne, navyše v rámci priebehu súdneho konania z jej správania nenadobudol pocit, že by fabulovala, resp. mala nedostatočné pamäťové schopnosti. Aj preto za nesprávne považoval hodnotenie súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ani odkaz na niektoré tvrdenia znalkyne H. I. B. J. časti vierohodnosti výpovede svedkyne poškodenej nepovažoval za príliehavé, nakoľko posúdenie vierohodnosti výpovede svedkyne je vecou hodnotiacich úvah súdu.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu po vykonaní dokazovania mal za to, že táto umožňovala uznať obžalovaného vinným zo žalovaného skutku, a preto považoval výrok súdu, ktorým bol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaný oslobodený spod obžaloby za nesprávny a neodrážajúci zistený skutkový stav.

Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 04.09.2025.

Najprv poukázal na výrok napadnutého rozsudku, ako aj podané odvolanie okresného prokurátora, s ktorým sa však nestotožnil, vrátane dôvodov, ktoré v ňom boli uvedené. Súd prvého stupňa sa v rámci rozsiahleho dokazovania vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci, svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, pričom sa dôsledne zaoberal dôkazmi tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Okresný súd logicky uviedol a odôvodnil, prečo ho v danej veci v zmysle zásady „in dubio pro reo“ oslobodil spod obžaloby, pričom poukázal najmä na str. 9-11 odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Na jednej strane tu bolo jeho tvrdenie, ktorým spáchanie skutku popieral a na druhej strane výpoveď svedkyne poškodenej, ktorá ho naopak zo spáchania skutku usvedčovala. Okresný súd odôvodnil prečo nemožno prihliadať nielen na výpoveď svedkyne B. G. na hlavnom pojednávaní, ale ani na jej výpoveď z prípravného konania. Ďalej z jeho odôvodnenia vyplýva, že iný priamy dôkaz usvedčujúci ho zo spáchania skutku vykonaným dokazovaním produkovaný nebol a v danom prípade neexistuje ani reťaz nepriamych dôkazov, ktoré by ho jednoznačne a bez pochyb usvedčovali zo spáchania žalovaného skutku.

S týmito tvrdeniami okresného súdu sa plne stotožnil vrátane úvah, že pokiaľ sa jednalo o výpoveď svedkyne poškodenej, bola tu aj možnosť, že sa o jeho údajnom konaní uvedenom v skutkovej vete obžaloby zmienila z dôvodu docielenia zmeny v jeho správaní vo vzťahu k nej a deťom v spoločnej domácnosti. Táto úvaha konajúceho súdu bola v plnom súlade s tým, čo tvrdil od počiatku prípravného konania teda, že poškodená je chorobne žiarlivá a celý skutok si vymyslela.

Nad rámec uvedeného poukázal ešte na výpoveď svedkyne K. G., dcéry jeho a poškodenej, ktorá okrem iného uviedla na hlavnom pojednávaní, že sa vrátil žiť k L. M., na čo svedkyňa poškodená žiarlila a to bol pravý dôvod, pre ktorý poškodená aj s deťmi odišli zo spoločnej domácnosti. Svedkyňa tiež uviedla, že mama jej vtedy hovorila, že keď ju otec podvádza, nebude s ním žiť. Svedkyňa v závere výpovede jednoznačne uviedla, že keď sa pred začiatkom školského roku vrátili zo štvorky domov, tak nič zo skutočností uvedených v skutkovej vete obžaloby nepočula.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby odvolací súd

napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného sa pridrižoval argumentácie, ktorú uviedol v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný ponechal rozhodnutie na úvahu krajského súdu, pripojil sa k návrhu svojho obhajcu a cítil sa nevinný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Krajský súd pripomína, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.03.2024, sp. zn. 1T/41/2021 bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je v ňom uvedený a za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 54 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.12.2024, sp. zn. 3To/85/2024 podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d) Tr. por. zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Možno konštatovať, že okresný súd rešpektoval právny názor, ktorý v tomto zrušujúcom rozhodnutí vyslovil odvolací súd.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny, resp. neviny obžalovaného zo spáchania skutku, kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. V tomto smere za danej dôkaznej situácie ustálenej v konaní pred okresným súdom v čase jeho rozhodnutia, keď existovali dve skupiny protichodných dôkazov, tento v súlade so zákonom aplikoval zásadu „in dubio pro reo“.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v konečnom dôsledku v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu.

Pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých vykonaných dôkazov, vrátane svedeckých výpovedí vyznievajúcich, či už v prospech obžalovaného, alebo v jeho neprospech, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, predovšetkým na stranách č. 9 až 11, s ktorým sa stotožnil, a to platí aj pre argumentáciu obžalovaného uvedenú v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu, a nebude ich celé nadbytočne opakovať.

Nad rámec uvedeného krajský súd dodáva, že u každého svedka, ktorý zmení svoju výpoveď, či už v prospech alebo neprospech obžalovaného, vzniká určitá pochybnosť o jeho celkovej dôveryhodnosti, samozrejme najmä vtedy, ak zmenu výpovede nevie dostatočne odôvodniť vierohodným a logickým spôsobom. Takéto zmeny vo všeobecnosti spochybňujú nielen výpovede svedkov na hlavnom

pojednávani, resp. v konaní pred súdom, ale vzhľadom na oslabenie ich celkovej dôveryhodnosti, znižujú aj dôkaznú hodnotu ich svedeckých výpovedí z prípravného konania. V danom prípade takýto stav vniesol do dôkaznej situácie určitú pochybnosť týkajúcu sa svedkyne poškodenej A. G., ktorá zmenila svedeckú výpoveď v konaní, ktoré sa skončilo právoplatným odsúdením A. B. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.10.2020, sp. zn. 5T/24/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.03.2021, sp. zn. 3To/9/2021.

Pokiaľ ide o argumentáciu okresného prokurátora, že napriek zmene výpovede svedkyne poškodenej A. G. v predchádzajúcej trestnej veci došlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, odvolací súd poukazuje najmä na to, že celková dôkazná situácia bola oproti tejto trestnej veci výrazne odlišná a to v neprospech obžalovaného. V predchádzajúcej trestnej veci totiž usvedčujúcu výpoveď svedkyne poškodenej A. G. potvrdili, okrem ďalších dvoch nepriamych svedkov, aj nestranní svedkovia, dvaja príslušníci polície, ktorí bezprostredne po ich príchode na nej videli zranenia a pred ktorými zároveň uviedla, že sa jej obžalovaný vyhrážal a fyzicky ju napadol. Navyiac znaleckým posudkom z odvetvia traumatológie boli potvrdené zranenia svedkyne poškodenej, ktoré utrpela po fyzickom útoku obžalovaného, a to pokiaľ ide o ich spôsob vzniku, počet, povahu a lokalizáciu.

Vzhľadom k tomu možno konštatovať, že výpoveď svedkyne poškodenej A. G. bola v predchádzajúcej trestnej veci podporená viacerými rôznymi dôkazmi, a to aj objektívnej povahy, na rozdiel od tejto trestnej veci, kde ju podporovala iba výpoveď svedkyne F. G., ktorá však mala vedomosť o priebehu skutku len sprostredkované a to práve od svedkyne poškodenej. Nemožno navyiac opomenúť, že v danom prípade išlo len o verbálne vyhrážky, pri ktorých nedošlo k vzniku žiadnych zranení svedkyne poškodenej a teda ich nebolo možné objektivizovať inými druhmi dôkazov. Taktiež bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosti v prospech obžalovaného, ktoré uviedla ďalšia svedkyňa K. G..

Významnou v tomto smere bola aj skutočnosť, že výpovede dôležitej svedkyne B. G., ktorá bola priamou svedkyňou a vypovedala v neprospech obžalovaného, nemohli byť pre procesné pochybenie v konečnom dôsledku použité a práve z dôvodu absencie tohto usvedčujúceho dôkazu došlo k zmene dôkaznej situácie v konaní pred súdom a to v prospech obžalovaného. Takýto stav už nebolo možné zvrátiť, resp. napraviť prípadným vykonaním ďalších dôkazov. Nemožno totiž opomenúť, že proti prvému rozsudku okresného súdu v tejto trestnej veci, ktorý bol uznesením krajského súdu zrušený, podal odvolanie len obžalovaný a každá následná zmena dôkaznej situácie v jeho neprospech by bola v rozpore so zásadou zákazu „reformatio in peius“ a teda nezákonná. V tejto trestnej veci teda absentovali dôkazy objektívnej povahy, ktoré by verifikovali usvedčujúcu výpoveď svedkyne poškodenej A. G., ktorej celková dôveryhodnosť bola do určitej miery narušená práve zmenou jej výpovede v procesnom postavení svedkyne v predchádzajúcej trestnej veci vedenej proti obžalovanému, hoci túto zmenu vedela akceptovateľným spôsobom odôvodniť.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, ktorý vykazoval znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a že ho spáchal obžalovaný, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania vo vysokej miere podozrivý, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvali viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Zároveň bolo potrebné vziať do úvahy aj súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech, ktoré mali taktiež určitú dôkaznú silu a hodnotu. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie v konaní pred súdom, ktorá bola rozhodujúca, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.